

Doch het slot van den volgenden brief (9 Nov. 1883) luidde al weer heel anders: Ik dank U intusschen zeer voor de welwillendheid, 't is wel een beetje banaal dat zoo te zeggen, maar ik ben U heusch heel dankbaar; een artist te helpen, wiens werk door iedereen onbeduidend gevonden wordt, is niet ieders roeping."

In denzelfden brief gaf hij verslag van een bezoek aan de kunstzaal van de heeren De Kuyper aan de Geldersche-kade¹⁾, dat ik hier even afschrijf: „De inrichting van de heer de Kuyper is bepaald splendid, mijn schilderijtje hangt heel goed; 't spijt me dat ik geen vernis mee genomen had, dan zou ik 't even uitgehaald hebben. Zou 't niet mogelijk zijn dat ik iemand uit Rotterdam daarvoor stuurde? In de afgesloten kamer ben ik geweest. Hoe vindt U 't schilderijtje van Feyen²⁾?

De heeren de Kuyper waren naar Parijs om iets nieuws op te richten zooals de bediende me vertelde. Ook weer ten bate van de jonge artisten. De bediende vertelde me heel veel, meer dan ik onthouden heb, een erg lief mensch schijnt 't te zijn. Kent zijn rol goed. Gaarne had ik U een visite gemaakt. Nu mijn schilderij geteekend is zal ik 't wel gaauw verkoopen denk ik. Zoo'n naam als de mijne. Er waren niet veel hollanders vertegenwoordigd, weet U niet van wie 't groote doek, een dame, is in de benedenkamer? Ik zou 't wel willen weten".

In het voorjaar van 1884 scheen een van Breitner's illusies verwezenlijkt te zullen worden. Hij zat sinds midden Mei ongeveer te Parijs en zou daar wellicht op een schilders-atelier geplaatst kunnen worden, maar daarvoor was geld noodig. Weer werd Van Stolk te hulp geroepen. 5 Juni schreef hij hem uit Parijs: „Er bestaat misschien gelegenheid voor me op 't atelier van Cormon te komen of Cabanel, maar ik heb geen geld. Ziet U geen kans me wat te verschaffen? Alles is hier zeer duur, ateliers beneden de 500 francs niet te krijgen, ik heb er heden een (gezien) van 450 francs. 't was 2 vierkant groot en lag op 't zuiden. Ze zien me overal aan hier voor een noor, norwégien of anglais, nooit

1) Gelderschekade 16, Kunst-Club (Adresboek 1886).

2) A. Feyen-Perrin, La ramasseuse de moules.